

fald. Det anerkender man naturligvis ikke, men arbejder videre på at gennemføre projektet, in casu arbejder Tyskland i øjeblikket på at gennemføre forfatningen.

Så grundlæggende er udviklingen i EU den, at man fortsat bevæger sig i retning af et føderalt Europa, en føderal model. Men det kan kun bygges på en opløsning af nationalstaterne og af de nationale kulturer.

Derfor er et led i EU's magtkoncentration at gøre os alle nationalt hjemløse, at skabe et multikulturelt Europa. Når vi alle er usikre på vores kultur og vores tilhørsforhold og de nationale fællesskaber er nedbrudt, er vejen åben for imperiebyggerne, og så er demokratiet kun en formel skal uden nogen reel betydning.

Det er på den baggrund, Dansk Folkeparti udtrykker skepsis over for The Euro-Mediterranean Partnership. Jeg vil blot henvise til erklæringen fra 2003 fra Napoli, som jeg er sikker på udenrigsministeren har ved sin side, og der kan han på side 2 læse punkt 7, som meget klart indikerer, at det, der er endemålet, er, at de nordafrikanske lande kan optages i et samarbejde om det indre marked, herunder altså om fri udveksling af arbejdstagere.

Mens Dansk Folkeparti selvfølgelig er fuldstændig enig med udenrigsministeren i, at frihandel generelt er en god ting, må vi altså sige klart fra over for tanken om de facto at lade lande som Tunesien, Marokko, Egypten og andre blive optaget i et samarbejde om fri adgang til EU's medlemslande.

For det første er disse lande forbundet med så mange problemer kulturelt, religiøst og økonomisk, at det bør være et rent dansk anliggende, hvem vi vil invitere ind i Danmark. For det andet oplever vi jo overalt i EU stigende spændinger netop i forhold til den voksende islamiske indvandring og til den store befolkningstilvækst blandt muslimer.

Kl. 14.55

Vi står over for et kultursammenstød. Hovedparten af muslimer vil ikke acceptere vores kultur, og hovedparten af europæere vil ikke acceptere den muslimske kultur. Der lever som bekendt mennesker med alverdens religioner i Europa, men problemerne eksisterer alene i forhold til den religion, som tror, at den har ret til verdensherredømmet, og som har fostret en fundamentalistisk terrorisme, der med vold og mord vil besejre den udviklede verden. Den holdning, den politik og disse mennesker kan og vil vi ikke leve med inden for vore egne grænser.

EU ser imidlertid multikulturalismen som den endelige opløsning af europæernes førstefødselsret til deres fædrelande og som det, der skal skabe vejen for, at den endelige magt kan overdrages til Bruxelles, og derfor skal Nordafrika integreres i Europa. EU's magthavere vil, at vi bøjer os for den nye islamfascismes fremtrængen. Desværre er det kendsgerningen, at der vil blive muslimsk flertal i en række af Europas storbyer inden for de næste 10-15 år, og selv hvis islamisterne skulle være i mindretal, vil det alligevel være dem, der sætter dagsordenen.

Den islamiske befolkningsekspllosion er den afgørende trussel imod Europas fred og frihed i de næste årtier. Vi står over for en kamp, som skal vindes, og her er EU med sit partnerskab, der skal sigte mod fri udveksling af befolkninger over Middelhavet, imellem EU og Nordafrika, ikke en del af løsningen, men en del af problemet.

EU vil nedbryde nationerne, og Dansk Folkeparti kender det nationale sammenholds betydning. Vi vil styrke det. Danmark tilhører danskerne, og det skal hverken en katastrofal indvandringspolitik fra EU's side eller de føderalistiske utopier nogen sinde have lov til at ændre på.

Derfor skal jeg på vegne af min folketingsgruppe, DF, fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget udtrykker bekymring over, at samarbejdet mellem EU og de sydlige middelhavslande i The Euro-Mediterranean Partnership ifølge hensigtserklæringerne bl.a. fra ministerkonferencen 2003 i Napoli sigter mod fri bevægelighed af indbyggere. De vestlige lande bør beskytte sig imod indvandringen fra Nordafrika, hvorfor Folketinget vender sig imod, at EU arbejder på at give disse landes indbyggere fri adgang til EU's område.

Endvidere erklærer Folketinget sig skeptisk over for ideen om en EU-Middelhavsfond, der skal fremme dialog mellem kulturer. EU skal ikke på medlemsstaternes vegne føre dialog med den islamiske kultur, men derimod anerkende, at ethvert anliggende i denne henseende hører hjemme i medlemsstaterne, ligesom tanken om, at EU skal give fondsmidler til de nordafrikanske lande, må afvises, så længe landene afholder sig fra at gennemføre de nødvendige